

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš  
Spisová značka: 6Er/183/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616200654  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kožár  
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616200654.2

## Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávneného: N. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XXD, Ž., právne zastúpeného: JUDr. Jiří Martaus, advokát so sídlom Ul. 1. mája 113/19, Liptovský Mikuláš, proti povinným: 1/ V. I.Í., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/XX, X.Ý. E., X/ K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, pre vymożenie pohľadávky 46 387,83 eura s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Mikeskom, so sídlom Exekútorského úradu v Liptovskom Mikuláši, M. Pišúta 13, pod sp. zn. EX 6/2016, o námietkach povinného v 1. rade proti exekúcii, o návrhu povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie, takto

### rozhodol:

Súd námietky povinného v 1. rade proti exekúcii **z a m i e t a**.

Návrh povinného v 1. rade na zastavenie exekúcie sa **z a m i e t a**.

### o d ô v o d n e n i e :

Pred súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Mikeskom sa dňa 26.01.2016 začalo exekučné konanie pod sp. zn. EX 6/2016 pre vymożenie pohľadávky vo výške 46 387,83 eura s príslušenstvom. Pohľadávka bola priznaná vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/46/2011-228 zo dňa 24.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/301/2015 zo dňa 26.08.2015. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu po získaní poverenia č. 5505 054606 zo dňa 05.02.2016, ktoré tunajší súd v súlade s § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) udelil na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť 46 387,83 eura s príslušenstvom a trovy exekúcie.

Písomným podaním, doručeným dňa 01.04.2016, postúpil súdny exekútor súdu podanie povinného v 1. rade zo dňa 10.03.2016, v ktorom účastník uviedol, že podáva námietky proti exekúcii s odôvodnením, že je v súčasnej dobe nezamestnaný a trvalo prejavuje snahu o nájdenie zamestnania. Prvým prvostupňovým rozsudkom mu bolo určené, že dlžnú sumu mal splácať v jednotlivých mesačných splátkach po 100,- eur, ktoré aj riadne platil. Následne po zrušujúcom rozsudku odvolacieho krajského súdu prvostupňový súd zvýšil mesačné splátky na neprijateľnú sumu vzhľadom k jeho finančnej a zárobkovej situácii, pričom takto určené neprimerane vysoké splátky nemôže byť reálne schopný splácať. Je preto názoru, že mesačné splátky nie sú primerané a primeraná nie je ani exekúcia vedená proti jeho osobe, z tohto dôvodu žiadal, aby súd predmetnú exekúciu zastavil. V súlade s § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd posúdil podanie povinného v 1. rade ako námietky proti exekúcii a návrh na zastavenie exekúcie.

Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po

vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námiety musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Preskúmaním predložených listín vrátane exekútorského spisu súd zistil, že súdny exekútor po získaní poverenia na vykonanie exekúcie vydal upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 22.02.2016, ktoré bolo povinnému v 1. rade doručené do vlastných rúk dňa 26.02.2016. Námiety proti exekúcii boli podané na poštovú prepravu dňa 11.03.2016, teda povinný vzniesol námietky proti exekúcii v zákonnej 14-dňovej lehote.

Konanie o námietkach proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnene a podmienky uvedené v § 38 ods. 2 Exekučného poriadku sú ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie splnené. Exekučný súd je pri rozhodovaní o podaných námietkach viazaný ustanovením § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého možno námietky proti exekúcii odôvodniť len tým, že po vzniku exekučného titulu a pred začatím exekučného konania došlo k zániku vymáhaného nároku alebo sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhaniu pohľadávky, resp. preukazujú neprípustnosť exekúcie. Námiety možno odôvodniť tiež tým, že účastníci exekúcie nie sú právnymi nástupcami osôb označených v exekučnom titule. K zániku vymáhaného nároku dochádza predovšetkým riadnym a včasným splnením dlhu, dohodou, nemožnosťou plnenia, uplynutím času, smrťou dlžníka, započítaním, neuplatnením práva, splynutím a urovnaním. Povinný môže námietky proti exekúcii odôvodniť aj skutočnosťami, ktoré bránia vymáhateľnosti a ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku.

V predmetnej exekúcii je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/46/2011-228 zo dňa 24.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/301/2015 zo dňa 26.08.2015, ktorým boli žalovaní v 1. a 2. rade (povinní v 1. a 2. rade v exekúcii) zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi (oprávnenému v exekúcii) 46 387,83 eura spolu s príslušenstvom, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Povinný v 1. rade neodôvodnil podané námietky proti exekúcii relevantnými skutočnosťami, keď poukazoval na to, že prvým prvostupňovým rozsudkom mu malo byť uložené zaplatenie dlžnej sumy v splátkach, ktoré mali byť následne zvýšené na pre neho neprijateľnú sumu. Zo znenia exekučného titulu je zrejmé, že povinným nebolo umožnené zaplatenie peňažného dlhu v splátkach, preto pokiaľ účastník poukazuje na okolnosti predchádzajúce vydaniu exekučného titulu (dňa 24.09.2014), nejedná sa o relevantné dôvody, pre ktoré by bolo možné námietkam vyhovieť a po právoplatnosti rozhodnutia exekúciu zastaviť. Takýmto dôvodom nie je ani tvrdenie povinného v 1. rade o tom, že je v súčasnosti nezamestnaný, keďže súd prihliada iba na okolnosti, ktoré nastali pred začatím exekučného konania.

Podľa oprávneného povinní dobrovoľne nespĺnili to, čo im ukladá vykonateľný exekučný titul, preto súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. Povinný v 1. rade nepreukázal (a ani netvrdil) okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu do podania návrhu na vykonanie exekúcie a spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránia jeho vymáhateľnosti alebo iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. S poukazom na vyššie uvedené, konštatujú, že povinný neunesol dôkazné bremeno podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučný súd námietky povinného v 1. rade proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,

- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
- k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh,
- l) je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom,
- m) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na
  1. neprijateľné zmluvné podmienky,
  2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
  3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

Podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Povinný odôvodnil návrh na zastavenie exekúcie v podstate rovnakými skutočnosťami ako námietky proti exekúcii, t. j. v súčasnej dobe je nezamestnaný, hľadá si zamestnanie a vzhľadom na jeho finančnú a zárobokovú situáciu nie je schopný dlh kvôli vysokým splátkam splácať. Exekučný súd poukazuje na to, že obrana povinného v rámci exekúcie, či už v podobe námietok proti exekúcii alebo návrhu na zastavenie exekúcie, nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu, predstavuje procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie.

Uvedená exekúcia sa vykonáva na podklade exekučného titulu, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a oprávnený sa ním mohol domáhať vykonania exekúcie, aby núteným výkonom rozhodnutia došlo k uspokojeniu jeho pohľadávky, ak si povinný svoj záväzok nesplnil dobrovoľne.

V rámci exekúcie exekučnému súdu neprislúcha oprávnenie preskúmať správnosť exekučného titulu. Súd je oprávnený skúmať iba podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom a nemá právomoc samotný exekučný titul zmeniť či zrušiť. Exekučný súd sa už preto nemôže zaoberať okolnosťami, ktoré boli predmetom dokazovania v základnom konaní a zdôrazňuje, že povinný mohol a mal uvádzané skutočnosti namietkať v základnom, príp. v odvolacom konaní. Úlohou exekúcie ako núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí je zabezpečiť, aby sa oprávnený domohol priznaného práva v prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú vykonateľným rozhodnutím. Exekúcia je súčasťou základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pričom súdny exekútor a súd v konaní postupujú spôsobom, aby nedošlo k zvýhodňovaniu jedného účastníka na úkor toho druhého. Exekučný poriadok obsahuje v ustanovení § 57 ods. 1 dôvody, pre ktoré súd exekúciu obligatórne zastaví. Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku môže súd zastaviť exekúciu aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona, pričom tak môže urobiť na návrh alebo aj bez návrhu. V prípade, že nie je dôvod na zastavenie exekúcie, exekučný súd nemôže zastaviť exekúciu, nakoľko by takýmto postupom došlo k porušeniu uvedeného ústavného práva na súdnu ochranu.

V danom prípade povinný neodôvodnil návrh (na zastavenie exekúcie) relevantnými skutočnosťami, ktoré môžu mať za následok rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie voči povinnému v 1. rade v zmysle § 57 ods. 1 a 3 Exekučného poriadku, preto pri nezistení žiadneho dôvodu na postup podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku súd návrh povinného ako nedôvodný zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 374 ods. 4 OSP, proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.